

Книга Даниїла — Номер сто шістдесят дев'ять

Розплутування пророчого плетива: розуміння символізму «фортеці» у книзі Даниїла

Jeff Pippenger
2024-03-31

Десятий вірш одинадцятого розділу Даниїла поєднує внутрішню й зовнішню звістку словом «фортеця». Зв'язок, який він установлює з шістдесятитирирічним пророцтвом Ісаї, ототожнює «фортецю» зовнішнього пророцтва з Росією, а внутрішню «фортецю» — із храмом, який Христос зводить упродовж тієї самої історії. Зовнішня фортеця, яка згадується у тридцять першому вірші й названа «святинищем сили», означає земного царя або царство. Внутрішня фортеця, або внутрішнє святилище сили, — це храм, який Посланець Завіту зводить за сорок шість років.

У Святому Святих того храму (цитаделі) Бог возсідає на небесах.

У книзі Даниїла два єврейські слова перекладено як «святилище». Одне — «miqdash», а друге — «qodesh». «Miqdash» може означати язичницьке святилище, або Боже святилище, або навіть твердиню. «Qodesh» у Біблії вживається лише на означення Божого святилища. «Святилище» (miqdash) сили (фортеці) у тридцять першому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла перекладено як «святилище сили», і єврейське слово, перекладене там як «святилище», — це «miqdash», яке означає місто Рим, що є символом римської сили в історії як язичницького, так і папського Риму. Даниїл ужив ці два єврейські слова надзвичайно уважно. У віршах, що є центральним стовпом адвентизму, ми знаходимо слово «святилище».

Тоді я почув, як один святий говорив, і інший святий сказав тому певному святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та переступ спустошення, щоб і святиню, і військо віддати на потопання? І сказав він мені: До двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена. Даниїла 8:13, 14.

Єврейське слово, перекладене як «святилище», в обох віршах — «qodesh», і його використовують лише для позначення Божого святилища. В одинадцятому вірші, що ідентифікує язичницький Рим і, зокрема, храм Пантеон у місті Римі, ми зустрічаємо слово «святилище», але в тому вірші це єврейське слово «miqdash».

Так, він звеличився навіть до князя воїнства, і ним була віднята щоденна жертва, і місце його святині було повалене. Даниїла 8:11.

«Святилище сили» у тридцять першому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла — це єврейське слово «miqdash», і воно вживається у зв'язку з єврейським словом, яке перекладається як «твердиня», у сьомому та десятому віршах одинадцятого розділу. У

сьомому вірші цар півдня увійшов прямо в місто Рим і взяв царя півночі в полон, бо він увійшов у його твердиню, але в десятому вірші цар півночі підходить лише «до» «твердині», бо зупинився на межі свого царства та Єгипту. Саме кордону біля Рафії стосується наступний вірш. «Святилище сили» у тридцять першому вірші — це «miqdash» «твердині».

Битва на кордоні при Рафії символізує битву на кордоні в Україні. Цю пророчу історію розпізнають, розуміючи, що «голова» — це царство або цар; це твердиня його сили, але пророцтво стосується внутрішньої й зовнішньої істини. «Святилище сили» для зовнішньої лінії представлено святилищем «miqdash», а святилище сили для внутрішньої лінії — святилищем «qodesh».

Період з 1844 по 1863 рік становить лінію пророчої історії, яка ілюструє запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Дві тисячі п'ятсот двадцять років розсіяння проти північного царства закінчилися 1798 року, а такий самий період у дві тисячі п'ятсот двадцять років проти південного царства завершився 1844 року. Ці дві лінії уособлюють нижчу природу людства і вищу природу людства. Нижча природа, яку представляє північне царство, — це тіло, а вища природа — голова. Голова — це столиця царства, і вона є царем. Для цього образу Христос обрав Юду, південне царство, щоб там поставити Своє ім'я, а столичним містом є Єрусалим. Єрусалим — це місце, де розташоване справжнє святилище сили, і в тому святилищі є тронна зала для царя, який є головою.

«Сім часів» із Левита двадцять шість були завершальною запечатувальною істиною у 1856 році, яка мала на меті наділити прапор силою, щоб завершити справу. Від 1844 до 1863 року Христос мав намір поєднати Свою Божественність із людством навіки, але людство збунтувалося.

Він не міг тоді перемінити нижчу природу людини, бо це відбувається при Його другому пришестві. Тоді Він перемінить вищу природу людини на Свій образ, поєднавши голову людства з головою Божества. Голова була столицею царства. Голова була царем, і коли Христос звершує переміну через єднання Божества з людяністю, Він поєднує голову як людяності, так і Божества у святині в Єрусалимі, у Святому Святих, де Христос сидить зі Своім Отцем.

Тому, хто перемаже, дам сісти зі Мною на Моєму престолі, як і Я перемаг і сів з Отцем Моїм на Його престолі. Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам. Об'явлення 3:21, 22.

Христос обіцяє, що ті (лаодикійці), які перемажуть так, як Він перемаг (і стануть філадельфійцями), будуть посаджені разом із Ним у небесних місцях.

Що він учинив у Христі, коли воскресив його з мертвих і посадив праворуч себе на небесах, ... І нас разом воскресив і разом посадив на небесах у Христі Ісусі. Ефесеянам 1:20, 2:6.

Поєднання двох палиць Єзекіїля (людства з Божественністю) звершується у Божому святилищі сили (qodesh) саме в той час, коли твердиня сили (miqdash) визначається як

пророчий ключ, що поєднує як внутрішню, так і зовнішню лінії пророцтва, яке Гавриїл прийшов дати Даниїлові зрозуміти щодо того, що мало спіткати Божий народ у час запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Христос бажав звершити цю працю в історії міллеритського руху, але ця праця була зірвана повстанням 1863 року; проте історія від 1844 до 1863 року все ще залишається лінією, яка ілюструє ту спробу звершити цю працю.

Десятий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла містить ключ до розуміння внутрішнього і зовнішнього послання віршів з одинадцятого по п'ятнадцятий, яке увійшло в нашу пророчу історію у 2014 році. Десятий вірш вказує на 1989 рік, який є часом кінця в реформаторському русі ста сорока чотирьох тисяч, але він також містить ключ, що дозволяє визнати 2014 рік віхою в історії запечатання.

22 жовтня 1844 року Посланець Завіту раптово прийшов до храму, який Він спорудив. Цей дороговказ є прообразом 11 вересня 2001 року, коли третій ангел знову прибув, і сьома сурма знову почала звучати. Тоді історія 1840–1844 років також мала повторитися, бо ангел, який зійшов 11 серпня 1840 року, був не ким іншим, як Ісусом Христом, і Його праця полягала в тому, щоб осяяти землю Його славою.

1840–1844 також являє собою період від 11 вересня 2001 року до близького недільного закону, так само як і 1844–1863 являє собою період від 11 вересня 2001 року до близького недільного закону. Сестра Вайт узгоджує історію 1844 року з історією хреста, а хрест являє собою поділ двох історій по три з половиною роки, які обидві узгоджуються одна з одною. Хрест встановлює, що попередня історія, яка починається 1840 року і закінчується 1844 року, і наступна історія аж до 1863 року — це дві паралельні історії, які обидві являють собою період запечатання.

Перша лінія з 1840 по 1844 рік відображає перемогу філадельфійських Адвентистів, інша лінія з 1844 по 1863 рік відображає поразку лаодикійських Адвентистів. Обидва класи представлені в десятому розділі книги Даниїла, бо Даниїл, який представляє переможних мудрих дів у час запечатання ста сорока чотирьох тисяч, побачив видіння, а ті, що були з ним, втекли від видіння.

І двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був на березі великої ріки, що зветься Хідкекел; тоді я звів очі й подивився, і ось: один чоловік, зодягнений у лляне вбрання, стан його був підперезаний щирим золотом з Уфазу. Його тіло було, як берил, обличчя — як вигляд блискавки, очі — як вогняні світильники, а руки та ноги за виглядом — як полірована мідь, а голос його слів — мов голос натовпу. І тільки я, Даниїл, бачив те видіння, бо люди, які були зі мною, не бачили видіння; але великий трепет напав на них, тож вони повтікали, щоб сховатися. Даниїла 10:4–7.

У сьомому розділі книги Даниїла, після того як Даниїл побачив видіння про хижих звірів, Гавриїл прийшов, щоб пояснити видіння.

Я, Даниїл, засмутився духом всередині мого тіла, і видіння моєї голови непокоїли мене. Я наблизився до одного з тих, що стояли поруч, і запитав у нього про істину всього цього. І він сказав мені та дав мені знати тлумачення цих речей. Даниїла 7:15, 16.

У восьмому розділі книги Даниїла, після того як Даниїл побачив видіння звірів святилища, Гавриїл прийшов пояснити видіння.

І сталося, коли я, саме я, Даниїл, побачив видіння і шукав розуміння, тоді ось став переді мною, як подоба чоловіка. І я почув чоловічий голос між берегами Улаю, що кликав і казав: Гавриїле, дай цьому чоловікові зрозуміти видіння. Даниїл 8:15, 16.

У дев'ятому розділі книги Даниїла, після того як Даниїл зрозумів кількість років, визначену Єремією і представлену в Мойсеєвих писаннях як прокляття і як Божу присягу, Гавриїл прийшов, щоб пояснити видіння.

А коли я говорив і молився, і визнавав свій гріх та гріх мого народу, Ізраїля, і приносив своє благання перед Господом, Богом моїм, за святу гору Бога мого; так, коли я ще говорив у молитві, ось муж Гавриїл, якого я бачив у видінні на початку, швидко летючи, доторкнувся до мене коло часу вечірньої жертви. І він сповістив мене, і говорив зі мною, та сказав: О Даниїле, тепер я вийшов, щоб дати тобі знання й розуміння. Даниїла 9:20-22.

Отже, на підставі трьох свідчень, усіх із книги Даниїла, коли Гавриїл у десятому розділі каже Даниїлові, що він прийшов, щоб дати йому зрозуміти, що станеться з Божим народом в останні дні, Гавриїл тлумачить жіночого роду «*marah*», каузативне видіння, яке бачив Даниїл, а інші втекли від нього.

Тепер я прийшов, щоб дати тобі зрозуміти, що спіткає твій народ в останні дні: бо видіння це ще на багато днів. Даниїла 10:14.

Видіння, яке бачив Даниїл і яке спричинило розділення між віруючими, було видінням появи Христа, видінням двох тисяч трьохсот років, але це було жіночим виразом того видіння. Саме розуміння видіння раптової появи Христа як Посланця Заповіту перетворило Даниїла (і тих, кого представляє Даниїл) в образ Христа. Те, що «спіткає Божий народ в останні дні», представлено історією міллеритів з 1840 по 1844 рік, а також міллеритів з 1844 по 1863 рік. Одна група у бунті тікає від видіння, а інша йде за Христом вірою у Святе Святых, щоб сидіти з Ним у небесних місцях.

Проте, коли Гавриїл тлумачить видіння, у якому Божий народ останніх днів уподібнюється до образу Христа, він викладає зовнішню історію світу. Видіння Даниїла про Христа було витлумачене Гавриїлом як зовнішня історія часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Коли в тлумаченні Гавриїла доходять до історії 11 вересня 2001 року, історія, яка підкреслюється як така, що передує недільному закону з шістнадцятого вірша, усвідомлюється лише за допомогою ключа розуміння, представленого як «фортеця» у десятому вірші. 11 вересня 2001 року вплив кожного видіння почав розгортатися як колеса в колесах.

І було до мене слово Господнє: Сину людський, що це за приповідка, яку ви маєте в землі Ізраїлевій, говорячи: «Дні подовжуються, і кожне видіння не справджується»? Тому скажи їм: Так говорить Господь Бог: Я покладу край цій приповідці, і більше не живатимуть її як приповідку в Ізраїлі; але скажи їм: «Дні близькі, і здійснення кожного

видіння». Бо не буде більше в домі Ізраїлевому ні марного видіння, ні улесливого ворожіння. Бо Я — Господь: я промовлю, і слово, яке я скажу, збудеться; воно більше не буде відкладатися; бо у ваші дні, о, доме непокірний, я скажу слово й виконаю його, говорить Господь Бог. І знову було до мене слово Господнє: Сину людський, ось з дому Ізраїлевого кажуть: «Видіння, яке він бачить, — на багато днів уперед, і він пророкує про далекі часи». Тому скажи їм: Так говорить Господь Бог: Жодне з моїх слів більше не буде відкладене, але слово, яке я сказав, буде виконане, говорить Господь Бог. Єзекіїля 12:21-28.

З усіх пророчих коліс, що обертаються всередині інших пророчих коліс у тій історії, є одне колесо, про яке натхнення повідомило дослідникам пророцтва останніх днів, що саме ним буде вирішено їхню вічну долю. Рядок на рядок, те колесо має бути також видінням, яке бачив Даниїл і яке уподібило його до образу Христа, бо саме це видіння вказує на те, що спіткає Божий народ в останні дні.

Господь ясно показав мені, що образ звіра сформується перед тим, як закінчиться час випробування; бо він має стати великим випробуванням для Божого народу, через яке буде вирішено їхню вічну долю. Ваша позиція — така плутанина суперечностей, що вона введе в оману лише небагатьох.

У 13-му розділі Об'явлення ця тема ясно представлена; [Об'явлення 13:11-17, цитовано].

"Це випробування, яке Божий народ має пройти, перш ніж його буде запечатано. Усі, хто довів свою вірність Богові, дотримуючись Його закону і відмовляючись приймати фальшиву суботу, стануть під прапор Господа Бога Єгови і отримають печатку живого Бога. Ті, хто зречеться істини небесного походження і прийме недільну суботу, отримають знак звіра." Manuscript Releases, том 15, 15.

Випробування, яке визначається як випробування образом звіра, є двояким. Це випробування, яке вимагає, щоб дослідник пророцтва розпізнав розвиток образу звіра, що є поєднанням церкви й держави у Сполучених Штатах напередодні недільного закону. Це також випробування, яке породжує або образ звіра, або образ Христа в тих, кого представляє Даниїл, або в тих, хто втік. Розділення ґрунтується на тому, чи ті діви «бачать це велике видіння», як бачив Даниїл, чи втікають від видіння. Ключ до того, щоб побачити велике видіння, представлений словом «фортеця».

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Могутній ангел, який наставляв Івана, був не ким іншим, як самим Ісусом Христом. Поставивши праву ногу на море, а ліву — на суходіл, Він показує ту роль, яку виконує в завершальних сценах великої боротьби з Сатаною. Це положення означає Його верховну владу та силу над усією землею. Ця боротьба з віку у вік посилювалася і ставала дедалі рішучішою, і так триватиме до завершальних сцен, коли майстерна діяльність сил темряви досягне свого апогею. Сатана, об'єднавшись із злими людьми, зведе увесь світ і церкви, які не прийняли любові до істини. Але могутній ангел вимагає уваги. Він кличе гучним голосом. Він має показати силу й владу Свого голосу тим, хто об'єднався з

Сатаною, щоб протистояти істині.

Після того як ці сім громів промовили своїми голосами, до Івана надходить повеління, як і до Даниїла, щодо книжечки: «Запечатай те, що промовили сім громів». Вони стосуються майбутніх подій, які будуть відкриті у належній послідовності. Даниїл постане у свою долю наприкінці днів. Іван бачить розпечатану книжечку. Тоді пророцтва Даниїла займають належне місце у вістках першого, другого й третього ангелів, які мають бути дані світові. Розпечатання книжечки було вісткою щодо часу.

Книги Даниїла та Об'явлення становлять одне ціле. Одна — пророцтво, інша — об'явлення; одна — книга запечатана, інша — книга відкрита. Іван почув таємниці, які промовили громи, але йому було наказано не записувати їх.

«Особливе світло, дане Іванові, яке було виражене в семи громах, було окресленням подій, що мали відбутися під вістками першого і другого ангелів». Біблійний коментар Церкви адвентистів сьомого дня, том 7, с. 971.